

Bij het gedicht "Geboorteklankbeeld"

Het schrijven van "Geboorteklankbeeld" ontstond uit de behoefte aan nieuwe beeldtaal, geschreven vanuit mijn levensgevoel van vandaag; beelden die het als geloofsankers van hoop en vertrouwen op een goede afloop met deze wereld moeten opnemen tegen de feiten van o.a. Bijbel archeologisch onderzoek die de laatste jaren regelmatig laten weten dat er (vrijwel) niets valt terug te vinden van wat er eeuwenlang voor waar gebeurd en echt bestaan is doorverteld.

Uitgaande van het feit dat Jezus geen mythologische figuur is maar in fysieke zin werkelijk geboren is en geleefd heeft, lees ik Lucas 2 als een beeldverslag waarin feit en fictie, realiteit en metafoor een indrukwekkend klankbeeld opleveren.

De historische werkelijkheid van een geboorte wordt door Lucas benadrukt door de woorden 'en het geschiedde' als een mantra in zijn verhaal te laten terugkeren. Met deze repetitio wordt het belang van het geboortefeit onderstreept en met overtuigende geloofskracht de indruk weggenomen, dat er slechts sprake zou zijn van holle beeldspraak die drijft op de roze wolken van de suggestie.

Ondanks het feit dat de beelden die Lucas gebruikt bijna 2000 jaar oud zijn, is hun zeggingskracht gebleven! Het bericht, gebracht als goede tijding, heeft zóveel lading, dat het erop lijkt alsof het op de geluidsgolf van een enorme gongslag de wereld in wordt gestuurd. Er valt in Lucas' voorstelling van zaken dan ook heel wat te beluisteren en te bekijken, kortom te beleven.

Opmerkelijk is de volgorde daarbij van eerst horen en dan zien, zoals dat aan het slot van Lucas' verhaal met name van de herders wordt verteld.

Een klankbeeld dat met de geboorte van elk nieuw mens de toekomst van morgen als veelbelovend zichtbaar maakt.

Kees Hermis